

If undelivered return to:
"GLASILLOKSK JEDNOTE"
 8117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Sworn circulation 17,900
 Issued every Tuesday
 Terms of subscription:
 For members yearly \$0.84
 For nonmembers \$1.00
 Foreign Countries \$3.00
 Telephone: Randolph 3912

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 18. — No. 18.

CLEVELAND, O., 3. MAJA (MAY), 1927.

Leto XIII. — Vol. XIII.

RAZMOTRIVANJE IN RAZPRAVE glede poprave ali pa gradbe novega Jed. urada.

URADNO NAZNANILO

CENJENIM GLAVNIM URADNIKOM, KRAJEVnim DRUŠTVOm IN ČLANSTVU:

Vsem se naznanja, da je bilo poslano dne 30. aprila onim glavnim uradnikom, ki se niso udeležili seje glavnega odbora meseca januarja pismo z glasovnico, ali naj se dozida nadstropje pri Jednotinem domu ali ne?

Članstvo Jednote naj izvoli vpoštovati, da še ni razen glasovnice načrt št. 2 nobena druga ga vejavna za glasovanje; torej še ni treba glasovati za noben načrt, ker bodo najbrže izdane nove glasovnice.

Za načrt št. 1 (dogradbo nadstropja) kakor izprevidite iz zgoraj priobčenega uradnega naznanila, se morajo izraziti po prej še ostali glavni uradniki, in ako ne dobijo dve-tretinske večine, se zanje ne bo moglo glasovati prej, da jo postavim potom uvrstijo krajevna društva kakor za načrt št. 3, katerega je vzelo v roke društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144.

V prihodnji številki Glasila bomo lahko vedeli za načrt št. 1. Načrt št. 3 pa postane tako hitro pravomečen, kakor hitro jo podpira 15 krajevnih društev iz petih držav in istega odobri glavni odbor z večino.

Glasovnica št. 2 pa je postavna in čaka, da se uvrste še ostane glasovnice, zakar se bo vršilo hkratno glasovanje. Do tedaj se pa prosi vse članstvo, da se sicer zanima za stvar, vendar pa naj se zdrži napadov na druge, ki misijo drugače.

Glavne uradnike prosim točnosti in pa pozornosti. Nekateri glavni uradniki so v resnicem možje, da je veselje delati žnjimi. Odgovorijo mi takoj in z odgovori pokažejo, da nekaj razumejo v gospodarstvu, za kar jim izrekam vso čast in priznanje.

Nekateri se pa silno dolgo posvetujejo, predno mi vrnejo kakšen odgovor. Nekaterim glavnim uradnikom se pa sploh ne vidi vredno odgovarjati na uradna pisma; s tem pa kršijo Jednotinu pravila in kršijo da-ni prisego za zvesti in hitro poslovjanje. Radi tega bodo priobčeni njih odgovori, da bo članstvo lahko videlo, kdo in kako da se zanimajo za Jednoto.

ANTON GRDINA,
glavni predsednik.

**Članstvo K. S. K. J.:
počasi hitimo! Ne
prenaglimo se!**

Naša Jednota je imela v času svojega obstanka že več bitk in borb za svojo čast, za svoj obstoju, za svoj naraščaj, za dobrobit svojega članstva. Hvala Bogu, vselej je še dobila vseh voditeljev, ki so jo pravocasno obvarovali zlih korakov in še hujših posledic. Dokler časa je bil pokojni č. g. Šušteršič v Jolietu, smo mu vsi zupali, da bo Jednoto obranil notranjih in zunanjih sovražnikov. To je on tudi storil. Ve-

potreben mir in sporazum med našim članstvom. Čemu pač se posiljati svoje sklepe na druga društva in jim namigavati, naj še onitako odločijo, ko morajo vendar vedeti, da je vse skupaj proti določilom zadnje konvenije, torej protipostavno.

Glavni odbor ima pravico, če sprevidi, da je tako prav, da sploh odsvetuje vsako popravo sedanjega doma. Razloge za to nam morajo seveda objaviti. Pa recimo, da glavni odbor res odloči, da so poprave na sedanjem domu predrage ali sploh nepriskladne, in da postavno ne morejo odobriti drugega nadstropja, kaj pa potem? Novi budi svest, da deluje za vse Slovensko v Ameriki, ko deluje za K. S. K. Jednoto.

Članstvo Jednote! Sedanji čas, naši dnevi so velepomembni za nadaljnji razvoj naše Jednote. To-le glasovanje za popravo, dozidavo ali zgradbo Jednotinega doma, ima v sebi mnogo več posledic za bodočnost naše Jednote, nego se nam kaže na prvi nedolžni brezpomiseln po-gled. Zato: počasi hitimo; ne prenaglimo se! Pomislimo, prenaglimo se! Čemur je vzel v roke društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144. V prihodnji številki Glasila bomo lahko vedeli za načrt št. 1. Načrt št. 3 pa postane tako hitro pravomečen, kakor hitro jo podpira 15 krajevnih društev iz petih držav in istega odobri glavni odbor z večino.

Poprava-dozidava: zgradba novega doma! Čemu trojno? In čemu glasovanje?

Zadnja konvencija je poobla-stila glavni odbor naše Jednote, da popravi sedanji dom, v kolikor je res potrebno. O zidavi še jednega nadstropja niso do-bili glavni odborniki potrebnega pooblastila. Za novi dom se konvencija ni izrekla, torej o tem glavni odbor ne more odločevati.

Gre se torej le za popravo sedanjega doma. Konvencija se je izrekla samo za popravo. Glavni odbor zamore to urediti. Konvencija glavnemu odboru ni da-pra pravice za dozidavo še jednega nadstropja. O dozidavi drugega nadstropja torej po-stavno niti govora ne more biti. Glavni odbor si ne more in ne more lastiti več pravic, nego so jih dobili od konvencije. Veseli me, da ima naš glavni predsednik dovolj samostojnosti in vestnosti, da se pošteno protivi drugemu nadstropju.

Ako bi se glavni odbor odločil za dozidavo drugega nadstropja, bi to storili na svojo pest in odgovornost, brez pooblastila ali polnomočja. Vsak član Jednote bi jih lahko po-stavnim potom ustavl, predno bi začeli z delom. In, če bi klijub temu le zidali drugo nadstropje, jih slednji lahko po-stavno primoramo, da plačajo stroške iz lastnega žepa.

Naša Jednota vedi: Konvencija K. S. K. Jednote je več, nego glavni odbor.

Vem, da se je več društev v Jolietu izreklo za dozidavo še jednega nadstropja na sedanji dom. To se pravi norčevati se s sklepi Jednotine konvencije. Sklepi in glasovanje jolietskih društev so v tem oziru popol-noma na napadnem potu. S tem samo begajo druga društva. Nevede, mislim, s tem razburjajo duhove in kale pre-

Iz urada društva Marije Device, št. 50, Pittsburgh, Pa.

Gori navedeno društvo je debatiralo zaradi Jednotinega doma na zadnji mesečni seji dne 10. aprila slednje:

Ker bi se s popravljanjem starega Jednotinega doma samo potrošil denar, ali bi se istega zamoglo povsem tako popraviti, da bi do celota odgovarjal današnjemu sistemu, oziroma poslovanju naše Jednote, zato se je naše društvo izreklo za NOVI dom, in je bilo istega mnenja, kakor cenjeno društvo št. 144 v Sheboyganu, Wis. Naše društvo je že tudi imelo na rokah pripravljen enak inicijativni predlog, pa nas je v tem oziru prekošlo društvo št. 144, kateremu gre vsa čast zato!

Kakor vidim uradno naznani-lo našega Jednotinega glavnega predsednika brata Anton Grdin-ja, ki je glasovanje zaradi doma podaljšano toliko časa, dokler se društva in članstvo v tem oziru ne zedinijo. Zatorej je naprošeno članstvo našega društva št. 50, da se v polnem številu udeleži prihodenje seje dne 8. maja t. l. v navadnih prostorih Slovenskega Doma na 57. cesti, Pittsburgh, Pa. Na dnevnem redu bo razmotrivo za novi Jednotin dom, ker je glasovanje podaljšano. Pridite to-rej vsi, brez izjeme!

S sobratskim pozdravom,
Matt Yerman,
član društva št. 53, K. S. K. J.

Joliet, Ill. — V razmotriva-nju čitam od več članov, kateri prostorom in Jednotinemu ura-du na vso moč vrednost krajšajo, kar se pa meni zdi neumestno, zato ker Jednotin urad sto-jí na eni najbolj prominentni cesti, kar jih ima mesto Joliet.

To poslopje stoji v neposredni bližini glavnih trgovskih sre-dišč in vsakovrstnih uradov, na primer: mestna hiša, banke, po-šta, gledališča itd. Tudi naj-bližnja sosedna okolica Jednotinega urada ni zapuščena. No-čem reči tega, da tukaj Mehikancev pogrešamo kakor tudi po drugih mestih ne. Tukaj so res ponekod Mehikanci nast-a-njeni, ker so v najemu; nikakor pa niso naseljeni, ampak so le začasno, to je danes tukaj, ju-ti tam. Pa saj so tudi Mehikanci ljudje, ustvarjeni po božji podobi. Ako sem prav infor-miran, imajo pravico postati člani K. S. K. Jednote.

Tisti pa, kateri v bližini Jed-notinem urada vrednost zem-lijšča krajšajo, naj pridejo v Joliet in naj skušajo izvedeti od zanesljivih izvedencev tole:

Koliko znaš vrednost enega čevlja praznega prostora med slovensko cerkvijo sv. Jožefa in med uradom K. S. K. Jednote na North Chicago St. v Jolietu. Znabit bo kateri prišel do spo-treblja.

Bridgeport, O., 19. aprila, 1927.
Mary Hoge, predsednica,
Anna Légan, tajnica,
Terczia Sterk, blagajnica.
(Društveni pečat)

Joliet, Ill. — Z zanimanjem prebiram razmotrivanja zaradi Jednotinega doma, radi katerega se je pisarilo že toliko let, kako bi se popravil starci ali zid-ni novi.

Po mojem mišljenju je pa to-le, in jaz govorim po svojem prepričanju; nobene politike in osebnosti do kakega dopismnika,

zato lahko pišem odkrito in ne zahrbitno.

Kar se je pisalo in govorilo glede Jednotinega doma se je zopet začelo razmotrivanje za Jednotin urad. Kakor razvidno, je zopet več strank zaradi urada. Eni so za popravo, drugi za dozidavo še enega nadstropja in zopet drugi so za novi urad, namreč, naj bi se starega prodalo in zgradilo novega na kakem primerenem prostoru v Jolietu.

Tudi jaz je strinjam s tem, da bi se starega prodalo in pos-tavilo novega, ki bi odgovarjal vsem potrebam. Cita se, da bi dobili za staro poslopje okrog \$15,000; k temu prištejmo še vsoto, ki se bi porabila za dozidavo enega nadstropja; z vsem tem denarjem bi se dalo na kakem primerenem mestu sezidati Jednotin urad, da bi bil s tem enkrat za vselej ta spor med članstvom K. S. K. Jednote končan.

Bratje in sestre! Dobro pre-mislite, predno se boste odločili za eno ali drugo, in da boste mu pa se ni in: kakor vse iz-proti vsaki popravi starega gleda, se tudi ne bo. In zakaj bi bilo zopet treba teh stroškov. In tudi vem, da Jolietčani pa-zijo na delovanje Jednote. Se-veda jaz vem, da se že dolgo

staro poslopje popravi, sčaso-ma zopet ne bo odgovarjalo vsem potrebam, saj je sedanj Jednotin dom povzročil že do-sti preprič med uradniki in članstvom.

Upam, da bo cenjeno članstvo naše dične organizacije z večino za gradbo novega Jednotinega doma pa krode ta točka na splošno glasovanje.

S sobratskim pozdravom,
Matt Yerman,

član društva št. 53, K. S. K. J.

bo

znano vsemu članstvu, in

potem naj pa sodi, če je res-nica ali ne.

Jaz sem dolgo let že član te

Jednote in vedno delam za na-

predek in dobrobit K. S. K. Jed-

note in govorim odkrito; mis-

lim, da me že marsikateri po-

zna, da se ne bojim povedati v

obraz vsakemu, kar mislim, in

bi se ukrenilo na en ali dru-

gi način, in potem bi se pa dalo

članstvu na razsodbo in glas-o-vanje.

Če je tako strašno težko dr-

ati se sklepa zadnje konvenci-

je, in zato se zdi, da mora biti

nekaj skritega, samo ne

pride na dan, in na vse zadnje

je pa Joliet napadan. Pa Joliet

nice ne zadržuje, naj se dela

novi ali popravi star dom, aко

bo za ostalo članstvo dobro, bo

tudi za Joliet,

Pripoveduje se tudi, koliko bo

treba poseči v žep glede tega

popravila, vendar ako nima Jed-

note za petnajst tisoč kredit,

potem pa lahko Jolietki dru-

stva posodijo denar, da ne bo

breira po žepih iskat, aко se

pa posodi drugim po petdeset

in sto tisoč, je čudno, da ne bi

mogli sami sebi posoditi pet-

najst tisoč.

Opazil sem v Glasilu K. S. K.

Jednote, št. 16 z dnem 19. apri-

la, da zopet pada po Jolietu;

ali vseeno nekoliko odgovora

Rev. J. Chernetu.

Vi se hitro

glasite zaradi sej v Jolietu;

jaz bi rad vedel, ali nas mislite

imeti za sužnje, da bomo v Joli-

etu delali, kar nam boste vi

naročili?

Ali nimamo pravice

četu omenja, da nima nobene politike in osebnosti, je njegov dopis vseeno oseben in žaljiv. Vsebina istega je ta, da hoče komentirati o gospodarstvu pri Jednoti, povdarijoč nekaj o Clevelandu in Jolietu, ter namrava, da je nekaj drugega?! odzadaj.

Ker brat Šega tudi omenja in razlaga, zakaj da se dom Jednoti še ni popravil, hočem jaz na vse take njegove trditve odgovoriti, da ne bo treba odgovarjati komu drugemu, kajti za gospodarstvo pri Jednoti in osobitno pa še pri popravi doma sem jaz največ odgovoren, osobito, ker sem ustavil že prvo popravo še leta 1923.

Dopisnik trdi, da dober gospodar ne čaka s popravilom. Jaz pa pravim, da previden gospodar vselej prej dobro premisli, kako bi bilo treba popraviti izvrsni najbolj praktično in najbolje; pri tem že vse naprej dobro preštudira, kako se izplača popravilo.

Brat Šega pravi, da je temu vroč tudi Glasilo, ker se tiska v Clevelandu, in da sta si Cleveland ter Joliet že več let nasprotne. Na to točko hočem bratu Šegi na obširno odgovoriti. Brat Šega mora vedeti o teh zadevah iz lastne skušnje. Kar vem jaz je to, da je imela Jednota in konvencija v Clevelandu par dni debate in par tisoč dolarjev posebnih stroškov, radi afere Šega-Sitar. Tega po moji sodbi ni bil najmanje vzrok Cleveland. Tudi nobene druge zadeve se jaz ne spominjam, da bi Cleveland bil kdaj v nasprotju z Jolietom, nego takrat, ko se je zidal prvi in sedanji Jednotin dom. Takrat sem bil jaz kot predsednik društva sv. Vida, št. 25 vržen iz Jednote (izločen), ker sem trdil, da je zidanje doma — tam kjer je — nepravilno. Vržen sem bil iz Jednote od glavnega predsednika, ki je bil Jolietan. Takrat se pa ni samo Cleveland dvignil napram Jolietu, pač pa vsa društva Jednote, razen Joliet. Ako torej brat Šega misli na tako nasprotstvo med Clevelandom in Jolietom, potem naj sudi, kdo je imel prav? Ko bi se takrat dom ne zidal tam kjer je, bi Jednota potem ne imela z domom toliko opraviti; torej je imel Cleveland prav.

Brat Šega omenja, da je Glasilo vzrok, da se doma ne da na glasovanje in da je glavna zapraka pri tem: kdo bo delal dobiček z Glasilom?

Lahko, da tako misljijo in računajo v Jolietu; jaz vem, da ne mislimo tako v Clevelandu. Dalje sem prepričan, da kadar bo šlo Glasilo zopet nazaj v Joliet, da bo takrat Jednota zopet trpela. V Clevelandu ne more nikdo pričakovati izkorisčevanja pri Glasilu, ker je tiskanje lista oddano na prav kontrakt; v Jolietu pa se je Glasilo s cenami tiskanja izkorisčalo, dokler ni prišel naš Cleveland na pomoč, da ga je rešil iz rok meštarjev, ki so žnjim delali in računali, kakor so hoteli. Jaz verujem, da se jim sedaj slime cedilo, in bi ga radi dobili nazaj!

Da se gre v Jolietu radi tega, tega se ne da tajiti; da ga pa ima sedaj Cleveland, je bil sklep 15. konvencije in brat Šega to dobro ve! Zadnja tri leta, kar se tiska na list tukaj v Clevelandu, si je Jednota zato prihranila nad \$8,000, inače bi si to sveto delili gg. delničarji one tiskarne v Jolietu; toliko je bila razlika med ponudbo.

Brat Šega se zadeva tudi na čikaška društva in pravi, da je tudi to vzrok, da se doma ne si popravilo. Clovek bi vam lahko rekel, da ste pravi natolicevec, ker piše nekaj, kar vam zatemneli um narekuje in sodite vse po sebi, kakor vi mislite. V obraz vam povem, da je pisal brat Gottlieb resnico, da bi z gospodarskega stališča bilo najbolje, da bi se glavni urad Jed-

note preselil v Chicago. Največja sreča za Jednoto bi bila iz Jolietu, da bi Cleveland odnehal še predno že začel. Toda Cleveland se ni tega ustrasi, marveč je šel z začetim delom naprej. Padla je zopet druga v tretja bomba iz Jolietu na Cleveland; to se je zgodilo v Amerikanskem Slovenec, ki je bil takrat še v rokah Jolietu. Tudi tega se ni Cleveland ustrasi, ampak je šel naprej in začel s kampanjami in od tedaj delal prav in je večina članstva tudi v Jolietu spoznala, da je Cleveland vendar le dober voditelj za naraščaj Jednote in so mnogi tudi Jolietu pomagali. Nekaj je pa ostalo skritega in nezadovoljnega v Jolietu, kar se ni strinjalo s Clevelandom, in to je napuh in prevzetnost nekaterih zavistnežev. In to je ono, kar misli brat Šega, da je "odzadej skritega;" samo da to v Jolietu, marveč v Jolietu. Ako ni mogla Jednota doseči nikakega napredka v 30 letih, ki so bila polna rodovitne ženljive, ker je prihajala imigracija, in so bile še druge ugodnosti, osobito še zadnja leta, ko je imel Joliet Glasilo in Ameriški Slovenec v svojih rokah, kako naj sedaj mi verjamemo, da bi Joliet sedaj mogel kaj pokazati, četudi bi mu zopet izčrnil Glasilo in ves glavni odbor? Mnogo bolje bi bilo za Jednoto in naselbino Joliet, da bi se ne vtipkali v gospodarstvo Jednote. Meni je silno žal, da moram kaj takega pisati. Jaz lahko trdim, da sem pravičen napram vsemu članstvu, naj bo isto kjerkoli oddaljeno po Ameriki. Jaz vem, da ima Joliet kot naselbina tudi nekoliko zaslужenja pri ustanovitvi Jednote; tega nisem še nikdar zanikal, in sem vselej to rabil uradno kot takim v počast. Žal pa, da se baš iz Jolietu vedno sliši kaj takega, kar Jednotinemu napredku nasprotuje; to pa jaz odločno obsojam in grajam. Jaz hočem dati vsakemu priznanje ali pa grajo; hvalim dobro in grajam nasprotne; tega ne delam iz sovraštva, pač pa radi tega, da bi v Jolietu spoznali svojo napako. Ako bi jaz Jednoti ničesar s svojim gospodarstvom ne pridobil, bi se skril in umaknil iz urada Jednote in molčal; tako pa sem napredka vesel. Meni ni treba urada Jednote, potrebuje pa Jednota dobrega gospodarstva. Tudi ves Cleveland ne potrebuje K. S. K. Jednote, pač pa Jednota potrebuje Cleveland. Jaz ne dobivam v Clevelandu nobenega priznanja, ker delam za K. S. K. Jednote, kajti Cleveland ima svoje Jednote in društva, in meni je marno, da kdo nasprotni, kar se ogrevam za K. S. K. Jednote.

Cleveland je imel dolgo let le nekaj naših krajevnih društev v času, ko ni bilo tu glavnih uradnikov, danes jih ima pa največ (14) med vsemi drugimi naselbinami in tudi največ našega članstva, in vendar ničesar ne zahteva za sebe. Cleveland hoče samo to, da bi bila naša Jednota, največja slovenska organizacija v Ameriki; zato je veden v s. tem, kar hoče in želi večina ostalih krajevnih društev. Cleveland je Jednoto dvignil s tem, ker jo je osvobodil. Joliet jo je veden držal pred napredkom, ker je bil njen absolutni gospodar.

Ne to, kar sedaj brat Šega piše, ampak to, kar govorji zgodovina Jednote in njene številke v članstvu sedaj in pa pred, dokler je govoril Joliet. Jaz na tem mestu odkrito priznava, da ljubim, spoštujem in čisljam vse članstvo Jednote, pa naj se isto nahaja tukaj ali kje drugje. Hudo mi je pa, ker vidim, da nekateri nočejajo tega spredeti, temveč le iščijo nad menoj maščevanje in spletkarje; zato pa tudi ne morem vsega prenesti, pa se lotim onega, ki tepe veden naprej našo Jednoto. Udarjati mene, se pravi udarjati Jednoto; mene ne boli, ker vem, da delam

prav; vem pa, da boli to Jednoto, ker je še vsa ranjena od tohih prejšnjih udarcev.

Lahko je samo zabavljati in kritizirati, ali kako težko je narediti slogo in napredek, ko vidim, da so društva izven Jolietu vse vesela in zadovoljna, pa še vedno čujem iz Jolietu udarce, kritiko in zabavljanje. Kar jaz vem, ni še nikdar kako društvo napadlo Jolietu drugače, da je odgovoril na kak napad iz Jolietu. Način kakor ga rabijo joljetska društva za hitra zborovanja in shode, je način samega hujskanja, ne pa društva.

Dobro mi je znano, kako lahko se tam "nafarba" in nahujska članstvo; to imam črno na belem naravnost iz Jolietu od onih, ki vse to dobro pozna. To je torej tisto "odzadej," katero omenja brat Šega, da je v Jolietu.

Anton Grdina, glav. preds.

in ne kje drugje. Naj Jolietčani prenehajo s takimi opazkami in očitanji, jaz jim jamčim, da ne bo nikdar več v Glasilu prišlo do besedice napram Jolietčanom; kar se pa je, in se godi sedaj, temu je vzrok samo Joliet.

Brat Šega zaključuje, da je napisal svoj dopis z namenom in iz dolžnosti v razmotrivanje. Jaz mu pa odgovarjam, da sem napisal ta odgovor z namenom, da bi vendar v Jolietu enkrat za vselej spoznali, da so oni tisti, ki delajo težkoče Jednoti s tem, ker vedno napadajo druge izven Jolietu. Prenehajte s tem, pa bo mirna Bosna in dali vam bomo zasluženo priznanje.

Upam, da sem povedal odkrito.

S sobratskimi pozdravi do vsega članstva

Frances Tomazin, tajnica

Društvena naznanila in dopisi

VABILO NA SEJO društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill.

Vsi člani in članice našega društva ste vabljeni, da se udeležite prihodnje redne mesečne seje, katera se bo vršila v soboto, dne 7. maja, točno ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih.

S sobratskim pozdravom do vsega članstva našega društva in K. S. K. Jednote.

Odbor.

NAZNANILO

iz urada društva sv. Janeza Krstnika, št. 11, Aurora, Ill.

S tem se naznanja članstvu zgoraj omenjenega društva, da se vrši velikonočna spoved dne 7. maja, to je na soboto popoldne in v nedeljo zjutraj do 8. ure. Ob 8. uri bo daroval sv. mašo prof. Rev. Venceslav Solar iz De Pue, Ill., kjer pristopimo vse člani in članice k mizi Gospodovi. V dokazilo rabite spovedne listke, katere podpisite in jih izročite tajniku, da je na vrsti za plačati. Na ta način bo mogoče voditi sejo v lepem redu.

Z bratskim pozdravom,

Josip Fajfar, tajnik.

Iz urada predsednika društva Marije Device, št. 50,
Pittsburgh, Pa.

S tem prijavijo vabim vse članstvo našega društva na prihodnjo sejo dne 8. maja v navadnih zborovalnih prostorih.

Na dnevnem redu bomo imeli poleg zadeve Jednotinega doma tudi točko v prilog našega društvenega piknika, ki se vrši dne 12. junija t. l. na King Tuth, Grove v Genshaw, Pa., šest milij od Pittsburgha. Ob enem tem pikniku boste delavcev za pomoč na tem pikniku.

Dalje poročam veselo novico, da je naše društvo prvo v Pittsburghu, ki si je ustanovilo svojo žogometno skupino (Baseball team K. S. K. J.), za kar gre vse članstvo našemu članstvu v odboru, ki je priporočal to prekoristno idejo. Vodja tega

teamu je naš nadzornik brat John Golobitch ml. Zatorej se naj vsa ona društva, ki imajo slične žogometne skupine glede igre obrnejo na našega vodjo (managerja). Njegov naslov je: 5730 Butler St., Pittsburgh, Pa.

Dalje se študi naznanja članstvu našega društva, ki niste bili na seji, ko se je vršilo čitanje novih pravil, sestavljenih po odboru za pravila, da će je član ali članica dolžan čez 60 dñi, ni opravičen do bolniške podpore; in če je dolžan čez 90 dñi, potem se ga suspendira iz društva. Zatorej bi prosil vse članstvo, da vstopova ta nova pravila, da ne bo potem kakih nepotrebnih sitnosti.

Slednjič v ravnanje vsem

in ne kje drugje. Naj Jolietčani prenehajo s takimi opazkami in očitanji, jaz jim jamčim, da ne bo nikdar več v Glasilu prišlo do besedice napram Jolietčanom; kar se pa je, in se godi sedaj, temu je vzrok samo Joliet.

Brat Šega zaključuje, da je napisal svoj dopis z namenom in iz dolžnosti v razmotrivanje. Jaz mu pa odgovarjam, da sem napisal ta odgovor z namenom, da bi vendar v Jolietu enkrat za vselej spoznali, da so oni tisti, ki delajo težkoče Jednoti s tem, ker vedno napadajo druge izven Jolietu. Prenehajte s tem, pa bo mirna Bosna in dali vam bomo zasluženo priznanje.

Upam, da sem povedal odkrito.

S sobratskimi pozdravi do vsega članstva

Anton Grdina, glav. preds.

no, kjer ni ne solz, ne bridkosti. Življenje pokojnice je bilo slabla i slabli predlogi; a to budete sami setili kašnje koje to jer kaj mora biti kašnje. Zakaj se ne bi okrenilo prije dok je treba s manjem. Mi možemo znati kad je velika družina, da je veliki potrošak, da je pri kuči nesreča; tako i pri nas je veliko društvo, velike bolesti, je veliko i potrošaka. Premislite, da jedan po jedan član in članici plati po \$6 u društvenu blagajnu na celo leto, a iz društva pa vuče samo jedan teden \$7.

A. zamimo primjer, koji povzame za šest mjeseci po \$182. Kuda to pojde posle kada se blagajna izprazne, onda budete odbor krivili, da ni je dobro gospodario ubadava gospodar na sve kraje premiče odavljiv in odanljivo ako sluha in družina ne pomolu priključevati i paziti. Neču reči niti omeniti, samorazni odbori bolesti moraju bolj svoju čast držati. Toliko ove gornje točke neka služe svim članom in članicam na razmotritvena.

Dalje bi omenil, da se članstvo malo zanima za agitacijo več novega članstva. Isto bi omenio, da bi počeli storiti kampanjo mejju nama; pak da storimo ove godine 500 člana, kao nagradu za 10 godišnico našem vrom društvo. Još imamo dostenosti neorganizirane braće, pak jim dokažite kako je in prosti pristup v društvo, tako dosežemo do več broj članstva.

Dalje opomemjam članstvo, da bolj redno plačuje društvene prispevke, jer se budete krivili za suspendacijo ili sami odpoviti nemoj varati društva kad pa nekoji člani in članice pobrali potporu od društva in Jednote i posle društva okrenili legja; to nije bratstvo! U drugem dopisu im naznamenim ime ako svoju dužnost ne izbave. Isto bi onim reko, ki takve člane predloži v društvo, da se samo oglašajo za svoj biznes. I dakle od sada se nebudi nikom dava, da, da bude se čekal dalje dva mjeseca; toliko do znanja svim članom na putni listi in v bližini.

Dalje javim, da imamo opet 10 centi razpis za mjesec maj, jer smo izgubili i pokopali opet jednoga brata John Spudic na 25 aprila o njegovem smrti budeče čitali v drugem broju.

Dalje sam bio več prije zaboravio oznaniti, da nam se bio zahvalio predsjednik odbora bolesti brat John Strikić poradi odsutnosti od mesta, i njega častno mjesto zauzeo za odbor bolesti brat George Kalpić; stanuje na 15 Long Alley, Pittsburgh, Pa. Ovo javljajam, da se budete znali in slučaju bolesti kamo prijaviti.

Uz bratski pozdrav,
Matt Brozenić, tajnik.

VAŽNO NAZNANILO

Vsem članom in članicam društva sv. Roka, št. 113, Denver, Colo., se naznanja sklep zadnje seje z dne 11. aprila, da se bodo od sedaj naprej vršile društvene seje vsak drugi pondeljek v mesecu in sicer zvečer ob 7:30, ne pa ob 8. uri kakor dosedaj.

Zatorej vas prosim, da to vpoštivate. Prihodnja seje se bo vršila dne 9. maja ob 7:30 in vas prosim, da se te seje udeležite polnoštevno.

Z bratskim pozdravom,

Frank Okoren, tajnik.

Iz uredu društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Cjenjeni mi člani in članice: Javljam vam, da se bude obdržavala dojdica sjednica dne 8. maja točno ob 2 sata posle podne v navadnem prostoriji v trkvenoj dvorani Millvale, Pa.

Brača i sestre, molim vas, da bili u što večem broju prisutni ove sjednice, jer imamo več važnih točka na dnevnem redu.

K skepu poročam tudi o smrtnem slučaju v naši naselbini; tudi že malo pozno. Dne 30. marca je umrla naša sestra Johana Bivec v starosti 62 let; šla je v boljšo domovin

mirna i povoljna, samo za nadpredak društva je bila slabla i slabli predlogi; a to budete sami setili kašnje koje to jer kaj mora biti kašnje. Zakaj se ne bi okrenilo prije dok je treba s manjem. Mi možemo znati kad je velika družina, da je veliki potrošak, da je pri kuči nesreča; tako i

obstoji, toda bolj na skromen način, ker je bil postni čas. Zato pa smo sklenile na predzadnji sejj, da priredimo veselico na omenjeno nedeljo in tako proslavimo petletnico našega društva. Zato vas prosim, drage sestre, naj nobena ne ostanje doma, ampak še s seboj naj pripelje svoje prijateljice in znance, da bo tem večji uspeh, kar bo nam vsem v korist.

Enako tudi vabim vse Slovence in Slovenke naj pridejo v velikem številu na našo prireditve; vsega bo dovolj, zato bo skrbel odbor in nobenemu ne bo žal.

Obenem prosim vse članice, da bi bolj redno hodile na društvene seje in ravnotakla plačevalne mesečne prispevke. Nekateri vidimo samo dvakrat ali trikrat na leto in še tistikrat samo plača, ne da bi ostala na seji; malo več zanimanja je potreba, če hocemo, da bo društvo napredovalo, kar bo nam vsem v ponos. Priporočam tudi vsem članicam, da naj bi bolj pridno čitale Glasilo in društvena našnica.

Ce pa katera spremeni naslov, in mi tega ne naznani, ni moja krivda. Zato prosim vse, kadar katera spremeni naslov, naj mi naznani.

Red mora biti povsod, ravno tako pri našem društvu, in prepričana sem, če se bomo tega držale, sprevidijo še druge prekmurske Slovenke in jih ne bo težko dobiti v naše društvo.

Ostajam s soseskrskim pozdravom in na svidenje na naši veselici.

Anna Frank tajnica.

(Prošeni ste, da prihodnjč pišete samo na eno stran, kajti veliko ustreže pri sestavi dopisa. Hvala — Stavec).

Bridgeport, O. — Naše mesto in ves okraj je zopet doletela huda katastrofa. Nismo še preboleli rane, ki jo je nam zadel polom Dollar Savings banke, meseca januarja, 1926, ko se je dne 22. aprila zjutraj bliškoma raznesla novica, da je Bridgeport Banking Co. zaprla vrata, bančni blagajnik W. E. Thomas, se pa nahaja v ječi, osumljen velike poneverbe. Kot strela iz jasnega, je zadela ta vest vse tukajšnji kraj in bližnja mesta, kajti ta banka je last večine tukajšnjih uglednih trgovcev ter je bila na tako dobrej glasu, kot zanesljiva in varna. Lansko leto si je postavila veliko, moderno poslopje, vredno nad \$75,000. Da je imela splošno zaupanje med ljudstvom, je dokaz, da imajo skoro vsi trgovci, veliko število navadnih delavcev, razne cerkvene občine ter društva, vložen svoj denar.

Večina denarja, ki so ga prejeli ljudje nazaj od propadle Dollar Savings Banke, to je 43 odstotkov, se je vložilo na to banko. Naša Belmont County je imela svojo postajo za kolektanje davkov; kakor se čuje, je nad \$5,000 še tega denarja sedaj v banki, poleg tega so poslovali s to banko tudi državni nadzorniki, ki imajo v oskrbi propadlo Dollar Savings banko, ter je, kakor poročajo, precejšnja svota tudi tega denarja vloženega. Vsled tega se ne čuditi, da je nastalo velikansko razburjanje med ljudstvom in strah, da bodo nazadnje zgubili vse, kar so v dolgih letih z velikim trudem prihranili. Kakor vedno, so ubogi delaveci tudi sedaj najbolj prizadeti; osobi to je to hud udarec za premočarje ravno v tem času, ko se nahajajo na štrajku, ker so mnogi imeli vse prihranke v teži banki.

Tudi Slovenci smo trdo prizadeti. Kakor se vidi dandas, res ne more človek nikomur več zaupati. Blagajnik W. E. Thomas je bil eden najbolj upливnih in spoštovanih mož v našem mestu, je užival splošno zaupanje pri ljudeh skozi 20 let njegovega uradovanja. Znal je pa tako spremno zlorabljati to

zaupanje, kakor se je sam izrazil, že pet let, da direktorji, niti državni nadzorniki, niso imeli najmanjšega sumu, da bi bilo kaj v neredu; le po njegovih neprevidnosti so sedaj prišli na sled njegovi sleparji.

Kakor se čuje od zanesljivih virov, bo primanjkljaja nad \$300,000. Or pride pred potrošnijo, potem bomo še le na jasnen, kako se je sleparji ljudi. Pa to ne bo nič pomagalo ubogemu ljudstvu, ko bo zgubilo tako težko prihranjene denarje. Čas je že, da bi naša vlada v tem oziru napravila kakšne resne korake in zavarovala ljudi pred temi modernimi sleparji ter preprečila ta vnebovpijoči greh.

Kar se tiče tukajšnjih dežavskih razmer, so pod nič; premogovniki vsled štrajka počivajo, po tovarnah je obravvanje pa tudi bolj slabo. Precejšnje število naših rojakov je šlo za delom v Cleveland in druge kraje; kako dolgo bo trajala ta huda ura nad nami, ne vemo; vse izgleda, da ni za pričakovati kaj kmalu zboljšanja.

Nevarno je zbolel za pljučnico rojak Martin Legan ml., član društva sv. Barbare, št. 23; nahaja se na domu svojih staršev v tako kritičnem stanju. Martin je izvrsten žogar pri našem K. S. K. teamu. Iskreno želim, da bi mu Bog dal zopet ljubo zdravje, da bi ga kmalu spet videli veselega med žogarji kot je vedno bil.

Pregovor pravi, da gospaska in zima ne prizanec, to se je v polni meri spolnilo letos; imeli smo že prav poletni čas v februarju in marcu, april pa zgleda, kot da se je december nazaj povrnih.

Vsled hudega mraka je sadje in trta večinoma uničeno za to leto v tej okolini. Je pač dandanes narobe svet z vremenom vred.

Mihail Hochevar.

ZAHVALA

V prijetno dolžnost si štejeva, da se tem potom iskreno zahvaliva vsem onim, ki so kaj storili v prilog najune srebrne poroke, vršeče se dne 23. aprila t. l. V prvi vrsti najlepša zahvala č. g. župniku Rev. M. Pakižu za njihov blagoslov in trud. Označeni dan je minulo ravno 25 let, kar nas je Rev. M. Pakiž prvč poročil v Calumetu, Mich. Tako je izvršil cerkvene obrede tudi sedaj pri najuni srebrni poroki tukaj v Milwaukee, Wis. Hvala tudi našim tovarišem Mr. Martin in Mrs. Rozalija Jenich, ki sta stopila kot priče z nama, k altarju pred 25 leti nazaj, in sta bila prisotni zopet sedaj pri najuni srebrni poroki. Iskrena hvala tudi drugim sorodnikom, ki ste šli z nami v cerkev.

V dolžnost si štejeva izrekati zahvalo tudi vrlim pevkam društva sv. Ane, št. 173 K. S. K. Jednote, ker so nama zapele v mešanem zboru; tega se nisva nadejala. Posebna hvala pevkam in tistem članicam, ki so prispevale za prekrasen dar, izročen meni, katerega bom imela v spominu do svoje smrti. Hvala tudi pevovodji Mr. Frank Mikeku za njegov trud, ker je pevce naučil tako krasno pesem. Istopako hvala pevskemu klubu Danica in pevovodji Mr. John Kovačiču za njihove krasne pesmi isti večer ker so nama poleg tega izročili lepo spominsko darilo ter krasen šopek rož. Hvala Mrs. Ani Spende, predsednici društva sv. Ane, št. 173, ki je v dvorani polno cenjenih gostov nama v pozdrav imela krasen govor, povodom najune srebrne poroke. Hvala tudi vsem sorodnikom, znancem ter prijateljem za udeležbo ter lepe darove. Hvala dalje vsem delavkam in delavcem, ki ste pomagali na tem svatovanju. Bog vas živi! Se enkrat pa prijetna komisar ga je ostro premeril od nog do glave in takoj opazil, da ima marsikaj na sebi, kar ni z njim rastlo.

Policisti komisar ga je na srebrni zaupanje prijateljem za ostro premeril od nog do glave in takoj opazil, da ima marsikaj na sebi, kar ni z njim rastlo. "Gospod," mu pravi olikano,

zdravje name in vam, da bi bili navzoči še na zlati poroki!

Vsem hvaležna in vdana:

Frank in Mary Lukšič, slednja kot tajnica društva sv. Ane, št. 173 K. S. K. J. Milwaukee, Wis., dne 27. aprila, 1927.

POZOR!

Slovencem in ostalim Jugoslovom v Aurori, Minn. in okolici.

Tem potom se uljudno vabi vse Slovence in Slovenke, kar tudi ostale Jugoslovane v Aurori, Minn. in okolici, da se udeležijo velikega JAVNEGA SHODA, ki ga priredi Aurora Ameriški Jugoslovanski Klub št. 3, (A. J. A.) v nedeljo dne 8. maja ob 7:30 zvečer v slovenski dvorani.

Kar se tiče tukajšnjih dežavskih razmer, so pod nič; premogovniki vsled štrajka počivajo, po tovarnah je obravvanje pa tudi bolj slabo. Precejšnje število naših rojakov je šlo za delom v Cleveland in druge kraje; kako dolgo bo trajala ta huda ura nad nami, ne vemo; vse izgleda, da ni za pričakovati kaj kmalu zboljšanja.

Nevarno je zbolel za pljučnico rojak Martin Legan ml., član društva sv. Barbare, št. 23; nahaja se na domu svojih staršev v tako kritičnem stanju. Martin je izvrsten žogar pri našem K. S. K. teamu. Iskreno želim, da bi mu Bog dal zopet ljubo zdravje, da bi ga kmalu spet videli veselega med žogarji kot je vedno bil.

Pregovor pravi, da gospaska in zima ne prizanec, to se je v polni meri spolnilo letos; imeli smo že prav poletni čas v februarju in marcu, april pa zgleda, kot da se je december nazaj povrnih.

Torej rojaki in rojakinje, vsi na javni shod in prosto zavado dne 8. maja.

Odbor.

Usoden nos.

V štirideset letih je bil v dunajskih višjih krogih ogrski poslanec Pulsky splošno znana osebnost. K temu mu je prišlo pomagalo njegovo sorodstvo s slovitim rimskim Cesarjem, čepravno sta si bila samo po gorostasnom nosu v sorodu. Ta je bil v veseli družbi diplomatov pogosto vsem za tarčo. Se sam je včasih vanjo strejal.

"Gospodje," pravi nekoč sveti prijateljem, "gremo staviti, da će hočem, me niti po tem tako značilnim znamenju ne boste spoznali."

"Vedno in povsod," se oglašajo vsi hratri. Gremo staviti, da će hočem, me niti po tem tako značilnim znamenju ne boste spoznali."

"Dobro! Kolikor nas je, toliko steklenic šampanjca. Ali ga plačam jaz, ali vi. Velja?"

Nekaj časa potem se je ista zahvala zmenila, da napravi skupni izlet v Baden. Med izletniki je bil tudi grof Appony. Na predvečer poslanec Pulsky obvesti svoje tovariše, da se izleta ne more udeležiti, ker je obolen. Ostalim je bilo jasno, ker bi si bili lahko marsikatero privočili na račun njegovega nosu. Sicer so bili kot starci diplomati na dolge nosove že vajeni, a tako pristnega ni nihče imel.

Naslednjo jutro se je Pulsky s prvim vlakom odpeljal proti Badnu, a na prvi postaji izstoli, da počaka svojih tovarišev, ki so imeli priti z drugim vlačkom. Tam si je najel sobo, se preoblekel in tirolskega kmeta z dolgo brado in primerno, obraz zravnajočo masko, ter šel na peron čakat naslednjega dunajskoga vlaka.

Kolodvorski policiji se je njegovo obnašanje malo sumljivo zdelo. Poleg tega je bil na lastem sorodnikom, znancem ter prijateljem za udeležbo ter lepe darove. Hvala dalje vsem delavkam in delavcem, ki ste pomagali na tem svatovanju. Bog vas živi! Se enkrat pa prijetna komisar ga je na srebrni zaupanje prijateljem za ostro premeril od nog do glave in takoj opazil, da ima marsikaj na sebi, kar ni z njim rastlo.

Policisti komisar ga je na srebrni zaupanje prijateljem za ostro premeril od nog do glave in takoj opazil, da ima marsikaj na sebi, kar ni z njim rastlo. "Gospod," mu pravi olikano,

"vi imate umetne lase."

"Ste uganili," pravi Pulsky in sname lasuljo," a samo iz gotovih vzrokov. Gre se za neko stavo."

"To lahko vsek reče," odvrne mož postave. "Tudi jaz imam gotov vzrok, da sem vas sem pozval. Dobili smo poročilo in popis nekega uzmoviča, za katere moramo gledati, da mu, če že prstov, vsaj prostost prikrajšamo. In, oprostite, vsa vaša zunajnost se za las strinja s popisom tega tička."

"Cast za dotičnega," odvrne Pulsky samozavestno.

"Bomo videli, če niste morda z njih identični. Odložite še brado, ki tudi ni na vašem zeleniku zrazla."

"Tega tudi nisem trdil," pravi Pulsky in jo odloži.

"Da, niti zelnik, na katerem je zrazla, ni vaš. Sem z njim!"

Pulsky odloži še masko. Len nos je obstal na obrazu, ki se je zdaj v vsej svoji naravnosti velikost pokazal.

Komisar za trenutek osupne. Vse drugo se je ujemalo s popisom onega dolgorstnega, le nosa sta si bila kakor severni in južni tečaj. Opis je govoril o udrem nosu, ta dozdevni zločinec je imel pa takega, da bi lahko dva človeka pod streho spravil.

"Tudi vaš nos se vas ne drži od rojstva. Le poskusite ga ločiti."

"Ne ta se je pa z menoj rodil in z menoj rasel, čeravno malo hitreje kot ostalo."

Komisar, ki se je že solnčil ob bogatem plenu, kar ni hotel verjeti, da bi bilo to res. Z lastno roko ga je začel sušati, dokler ni Pulsky vsled draženja prav pošteno kihnil.

"Res, vse drugo bi se vjemalo s popisom, le nos je v popolnem nasprotju z njim. Toda vaša stava se mi kljub temu zdi sumljiva. Kaj velja, če ne bomo še kakoj dragocenega našli kakor smo iskali. Vsekako boste tu počakali, dokler ne pride ona družba z Dunaja, na katero se sklicujete, da vas pozna. Lasuljo, brado in masko lahko spravite."

"A v tem slučaju gotovo zgušim stavo."

"Ce je res tako, našemite se nanovo, bomo videli kaj pride iz tega."

Pulsky se komaj zopet opravi, ko se začuje zunaj klic: "Brzovlak proti Badnu!"

V spremstvu policijskega komisarja gre na peron. Nekaj izletnikov znane družbe izstopi, ker je vlak pet minut stal.

"Tiste le gospode tam vprašajte, če me kaj poznajo," de Pulsky komisarju. Tako je približata.

"Je vam, gospodje, ta le osebno kaj znana?" vpraša komisar.

Vsi ga premerijo od nog do glave in po vrsti zatrjujejo, da ne.

Pulsky se zakrohoti in vzklikne: "Stava dobrjava!"

Po glasu so ga takoj vsi spoznali. Nastal je tak hal, da je moral lokomotiva trikrat zapiskati, predno so se zdramili, da je treba vstopiti.

Tako so dobili vsi dolge nosove. Pulsky je tisti dan v Badnu kmalu še rdečega dobil, ker si je pošteno privočil šampanjca — zastonj.

—

Pomoč zoper pisanje.

Ko je pisanec nekega večera precej vinjen domu prišel in v svoji ženi dve videl, se je tako prestrasil, da se je pisanje.

Kolodvorski policiji se je njegovo obnašanje malo sumljivo zdelo. Poleg tega je bil na lastem sorodnikom, znancem ter prijateljem za udeležbo ter lepe darove. Hvala dalje vsem delavkam in delavcem, ki ste pomagali na tem svatovanju. Bog vas živi! Se enkrat pa prijetna komisar ga je na srebrni zaupanje prijateljem za ostro premeril od nog do glave in takoj opazil, da ima marsikaj na sebi, kar ni z njim rastlo.

Policisti komisar ga je na srebrni zaupanje prijateljem za ostro premeril od nog do glave in takoj opazil, da ima marsikaj na sebi, kar ni z njim rastlo.

"Gospod," mu pravi olikano,

"zdravje name in vam, da bi bili navzoči še na zlati poroki!"

POTOVALNI KLUB

za izlet v Jugoslavijo

Slovenska NORTH AMERICAN BANKA
naznana, da je v pondeljek 2. maja otvor

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Isthaia vask terek.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jedsote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje: CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 3012

Za dom, na leta \$0.04
Za nočnico \$1.00
Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 3012.

83

K. S. K. JEDNOTA ŠTEJE 31,000 ČLANOV

Če sloni kako podjetje na pravi, umestni, koristni in povsem pošteni podlagi, tako podjetje uspeva in napreduje. Tako bi lahko rekli tudi o naši K. S. K. Jednoti.

Clovek bi skoraj ne verjal, kako je sploh mogoče, da naša podpora organizacija od leta do leta zadnji čas vedno bolj in bolj napreduje. Ne živimo več v onih ugodnih časih kot nekdaj, toda vseeno napredujemo. Napredujemo bolj kot vsaka izmed drugih naših sobratskih organizacij.

Dne 1. aprila t. l. je naša K. S. K. Jednota dosegla svoj rekord v številu članstva. Povodom svoje 33-letnice je namreč štela ravno 31,000 članov in članic v obeh oddelkih in sicer: 19,382 v aktivnem in 11,618 v mladinskem oddelku. Naravno, da se je to število do danes gotovo za nekaj pomnožilo.

Najbolj pomenljivo je pa dejstvo o napredku naše Jednote zadnja tri leta, oziroma od kar ji načeljuje naš sedanjih glavnih predsednik brat Anton Grdina, in odkar se tiska Glasilo in Clevelandu. Tukaj hočemo s števkami dokazati to, nakar smo lahko veseli in ponosni. Pod vodstvom sedanjega Jednotinega predsednika tekom treh let in treh mesecev, se je naša organizacija pomnožila za 5,700 članov in članic v aktivnem in za 4,069 v mladinsqem oddelku; torej za 9,769 skupaj! To dokazati je prav lahko z uradnimi števkami.

Ko je naš sedanjih predsednik brat Grdina nastopil svoj urad začetkom leta 1924, je bilo v aktivnem oddelku 13,682 članov in članic, v mladinskem pa 7,549, skupaj 21,231. Leta 1924 smo napredovali v obeh oddelkih za 2,108 članov in članic, leta 1925 za 4,727, leta 1926 za 2,530, letos do 1. aprila pa za 404 člane in članice.

Ali se more sploh kaka druga slovenska podpora organizacija ponašati s tako lepim napredkom? Ne smemo sicer trditi, da je vse to zasluga našega glavnega predsednika. Tu gre priznanje krajevnim društvom in posameznikom, ki pridno agitirajo za našo mater Jednoto. Pri vsem tem sledijo želji in pripomogli sobratu glavnemu predsedniku, kojega glavno načelo in geslo je: Naprej, še za večjo K. S. K. Jednoto!

Tudi v finančnem oziru smo pod njegovim predsedništvom lepo napredovali za več kot pol milijona dolarjev (\$559,604.57).

Kakor se je naš velezaščni sobrat glavni predsednik neko izrazil, je njegova želja, cilj in namen, doseči povodom 35-letnice Jednote 35,000 članstva. Če smo zadnja tri leta napredovali skoraj za 10,000 članstva, upamo, da bomo v prihodnjih letih pridobili še toliko junakov naše armade, da bomo ob 35-letnici obstanka Jednote lahko na prvi strani poročali: K. S. K. Jednota šteje 35,000 članov in članic! Vse tozadne načrte o kampaniji in agitaciji vam bo naš vrli sobrat glavni predsednik v doglednem času naznam.

K sklepnu teh vrstic naznanjamо še eno veselo novico, namreč da naša Jednota napreduje tudi v solventnosti. Dne 2. maja je prejel sobrat glavni predsednik od sobrata glavnega tajnika jisimo sledče vsebine:

"Mr. Anton Grdina, glavni predsednik K. S. K. Jednote, Cleveland, O.

"Cenjeni sobrat:

"Ravnokar sem prejel od aktuarja proračun o cenitvi certifikatov (Valuation Report) pa minulo leto.

"Ko sem koncem leta zaključil knjige, in ko sem videl, koliko slučajev smrti smo tekom leta imeli, nisem upal, da bomo v solventnosti napredovali, kakor smo. Iz proračuna je sedaj razvidno, da je bil napredek v tem oziru prav imeniten in lepši, kakor sem pričakoval. Kakor Vam znano, je znašala solventnost Jednote leta 1925 100.43%. Za leto 1926 pa znaša 100.63%. To pa ni še vse. Za leto 1925 je aktuar odstrel preostankova soto \$55,000 ter isto pripisal v rezervo za pokritje izvanrednih slučajev. Za leto 1926 se pa v tem skladu nahaja \$80,000. Z drugo besedo rečeno, ako vpoštevamo še ta denar ali rezervo, znaša solventnost naše Jednote za leto 1926 nekaj na 102%.

"Da se je pokazal ta lep napredrek, je vzrok ta, ker je po vprečna mera od denarja prinaša lansko leto 5.79%, in na drugi strani pa, ker smo dobili lepo število novih in mladih članov in članic v Jednoti.

Toliko v prijazno pojasnilo, obširnejne bom poročal v Glasilu. Z bratskim pozdravom,

Josip Zalar, glavni tajnik.

Zivela torej naša K. S. K. Jednota! — Uredništvo Glasila.

MATERIN DAN

Prihodnjo nedeljo, dne 8. maja se bo širom Amerike obhajalo pomenljiv družinski praznik, posvečen materam. Način praznovanja Materinega dneva še ni dolgo v veljavni; dan pa postaja v obče vedno bolj popularen, kar je vsega priznanja in hvale vredno.

Med vsemi besedami slovarja, je gotovo najslajša, najlepša in najbolj pomembna beseda MATI. Pisati v zadostnem tonu o oni osebi, ki vzdržuje ves svet (materi), bi bilo najtežje delo za kakega pisatelja, pesnika ali urednika, kajti materin poklic, namen, delo, ljubezen in načelo presega vse, kar je hvale, ljubezni in spoštovanja vrednega.

Srečen si lahko in vesel, če ti je Bog naklonil to dobroto, da še lahko gledaš svoji ljubi materi v obraz. Kaj ravno s tem premoreš, si sploh ni mogoče predstavljati. Največji zaklad na svetu, največji blagor in srečo si misli tedaj, ko zamoreš na

Materin dan svoji ljubi materi zreti v oči in jo tesno objeti. Kaj je mati za tebe prestala, čutila, trpela in doživelja, tega ni zmožno opisati nobeno pero. Blagor onim, ki se ravnajo po lepih naukah in nasvetih mater, kajti že božja zapoved nam veli, da kdor hoče dolgo živeti in da se mu bo dobro godilo na zemlji, ta naj poleg oceta spoštuje tudi svojo mater!

Prihodnjo nedeljo torej, ne pozabi svoje matere! Če še živita skupaj, razveseli jo ta dan. Zahvali se ji za vse dobro, kar ti je storila. Moli zanjo pri sv. maši. Iznenadi jo s kakim skromnim darilcem, kojega povsem zaslubi. Če nista skupaj, piši ji lepo pisemce, da ga bo vesela; morda se je nisi že dolgo časa spomnil? Ako si pa tako nesrečen, da nimaš več svoje ljube matere med živimi, idi prihodnjo nedeljo obiskat njen grob; moli zanjo, in nesi ji tja par cvetlic v dar, dasiravno jih ne bo zámogla sprejeti s svojimi rokami.

Na pozabi torej, da je prihodnja nedelja posvečena našim materam!

Moja mati.

Mamica moja, povej mi, kaj imaš vlažne oči — kaj si res plakala zame dni in noči?

Mamica moja, povej mi, kaj imaš zguban obraz — ali te gube uklesal res sem le jaz?

Mamica moja, srebro že imaš vpleteno v laseh — ali si bila res zame v vednih skrbih?

Mamica moja udano v križ se na steni ozre — novo si solzo z očesa z vzdihom otre.

(Leopold Turšič).

Ivan Albrecht:

Ljubeča mati.

Ali veš, otrok moj zlati, kako mi je, ko kličeš: mati?!

Na srček bi rada se ti naslonila, utrije poslušala, štela in vsakega blagoslovila:

Tik — eden za srečo, tik — drugi za čast, da nikdar ne ujameš v pogubno se past.

Ali veš, otrok moj zlati, kako mi je, ko kličeš: mati?!

Nebesa bi rada k tebi prizvala, v njih čisto samā s sabo ostala. Le Bog naj bi gledal naju, Bog sam, in skril naju v svoje ljubezni hrám.

Ali veš, otrok moj zlati, kako mi je, ko kličeš: mati?!

Nimam bese več . . Le iz oči vsa moja sreča naj tebi žari!

Mati in sin.

Najmočnejša je ona vez, ki spaja mater s sinom. Ni nobenih vezi več na svetu, ki bi takoj družile človeka z človekom, kakršne so vezi med otrokom in materjo, dokler je otrok v materinem varstvu. Kakšno postane to razmerje potem v poznejših letih, to je največ odvisno od matere same. Mati bo žela potem tiste sadove, kakršne je zasadila s svojo vzgojo. Kakršen temelj je postavila mati v otrokovo dušo, taka bo stavba njegovega značaja v poznejših letih. Kakor je mati zalivala in gojila mlado dresces, tako bo videla zrasti veliko drevo.

Navadno skrbijo matere največ za sina, ki odraste. S hčerjo ni tako. Hči ostane navadno pri materi, dokler ni že sama svoja. Sin pa se izmika maternim rokam, ko je še majhen, ko je še deček, in se zmika domači hiši. In s' skrbijo v srcu gleda mati dečka, kako polago ma odhaja od nje; in misli nanj dan in noč in prosi zanj v molitvah. Izpršuje se, če bo prestal sin-mladenci huda življenjska pota, če se ne bo izgubil in si ohranil vse one dobrine, ki mu jih je mati dala na pot v svet. Kaj se ne bodo njene besede razpršile kakor prah v vetr? Ne bodo se. Vtisov iz otroških let ne izbriše nihče. Sin, ki je dobil dobro vzgojo, se ne bo izgubil. Ostal bo zvest sam sebi in svojem domu. Pač bodo prišli časi, ko bo mati tožila in se žalostila, da je izgu-

in tla njenega doma!

In še nekaj je, kar mora dati sinu-mladenci in možu na pot v svet: dati mu mora vere Boga. Najlepši je tisti spomin, ki ga ne pozabimo nikoli in nam je vedro svet: kako je molila mati z rami in kako nam je pravila o Bogu, ki dobro placuje in hudo kaznuje. Se predno, ko je človek prišel mogoče že ob vero v zničeval vse tako, kar je z Bogom v zvezi, še tedaj se zgodi časi, da se tak človek izkoplje iz blata, ko se spomni na molitve z materjo. Zakaj, vera je, ki človeka dviga. Vprito vere in Boga izginea blato in greh. Vera ti olepša misli in ti brzda strasti. Kakor spoznamo drevno po tem, kakšni so njegov sadovi, tako spoznati duha matere v tem, kakšnega značaja je njen sin. Plemenitost se utegne poroditi le iz plemenitosti — in obratno. St. Gt.

Važnost snažnosti v borbi proti boleznim.

Najenostavnnejša sanitarna pravila so najvažnejša. Ako se človek po njih ravna, zlasti kar se tiče splošne telesne snažnosti, kopanja in kašljana, že do prinaša precejšen prispevki k borbi proti boleznim. Sicer se ljudje večinoma zavedajo, da nesnaga, nemarno pljuvanje in krvarenje v občini zahteva občinstvo in ust drugih ljudi.

Vsaka mati mora biti pravljena na to, da bo doživel ure in dneve — morda leta, ko bo njen sin lahkotomno razčilil njeno srce. Taka je usoda matere, da se mora žrtvovati, da mora potpeti in upati in ljubiti. Vendar pride nekočura, ko bo zaslišal sin, ki je bil dobro vzgojen, peti domače zvono, in bo zagledal mater, kakršna je v resnici — in se bo povrnil k sebi in k njej.

Mati mora voditi sina tudi v notranjost. Ne sme mu vsiljevati svojih naukov, a polago ma se mora vživeti vanj in pažiti na njegove čednosti in slabosti, odpirati mu zaklade lepoto in ga obvarovati zla in podlosti.

Vzgoja ne sme biti mehkužna, temveč bodi stroga in pametna. Pametna mati je tudi vedno stroga mati. Taka mati se zaveda, da se mora otrokova — posebno pa še dečkova — duša utrditi, da mora postati kakor iz jekla. In taki materi je znano, da je mož najdovršeniji tedaj, če zna obvladati samega sebe, in če ima čut do svojih dolžnosti. Ce znaš, mati, večipeti te dve čednosti že v otrokovo dušo, potem bodi brez skrbi, ko sin zapušča dom in odhaja kot zrel človek v svet. Strogost vzgoje ga bo spremeljala po vseh potih, da bo v vseh letih tudi kot mož strog napravil svoji lastni osebi.

Izlahka utegne obvladati trmolagvčka, ki meni, da je vse njegovo, in kriči pri sleherni prepovedi. In če boš v takih malenkostih vedno strogo dosledna, tedaj boš videla, kako bo v poznejših letih blagoslovila:

— Kar se tiče kopanja, je znak skrajne nemarnosti, ako se človek ne kopije pogostoma; za preblivce Zdrženih držav pa zares ne velja nikak izgovor, zakaj bi se pošteno ne kopali.

V nekaterih delih Evrope je malce drugače; dostikrat ljudje nimajo prilike za kopel. Glavni vzrok, zakaj je Evropa toliko zaostala, kar se tiče pogostnega kopanja, je brez dvoma pomajanje zadostne in zanesljive zaloge napeljane vode. V velikem številu inozemskeh mest je zaloge vode ne le nepričerna, marveč je pritisk tako nizek, da se voda ne more povzpenjati čez prvo nadstropje. Radi tega postavljajo dostikrat rezervoare na strehe poslopij. Nekje je zaloge vode tako piča, da so mestne uprave prisiljene ustaviti tok vodovoda za nekoličino ur tekom dneva.

Razum v angleških deželah, se ni kopala navada nikjer na svetu toliko vdomačila kot v Združenih državah. Vsaj v eni ali dveh deželah se kopanje vsega telesa smatra celo za škodljivo zdravju. Sicer se temu ni treba nič smejati, kajti še pred 75 leti je mnogo ameriških držav otežkočalo posest kopalne kadi. Naloženi so bili davki na kopanje (nekaj takoj baje še obstoje nekje v Evropi) in neko mesto v New England je izdal naredbo, ki je prepovedala rabiti kopanje brez zdravniškega nasvetja.

Razum v angleških deželah, se ni kopala navada nikjer na svetu toliko vdomačila kot v Združenih državah. Vsaj v eni ali dveh dežalah se kopanje vsega telesa smatra celo za škodljivo zdravju. Sicer se temu ni treba nič smejati, kajti še pred 75 leti je mnogo ameriških držav otežkočalo posest kopalne kadi. Naloženi so bili davki na kopanje (nekaj takoj baje še obstoje nekje v Evropi) in neko mesto v New England je izdal naredbo, ki je prepovedala rabiti kopanje brez zdravniškega nasvetja.

Način kopanja je precej raz-

ličen v inozemske deželeh. V Jutriški Ameriki je škropilnik bolj v navadi kot kopalna kadi. Anglež na drugi strani daje prednost kopanji. Kopalne kadi na Francoskem in Belgijskem so tako redka prikazan in jih je najti le v petih odstotkih vseh stanovanj. Kopalne kadi tujega izvora se obširno rabijo v japonskih hotelih in gostilnah, ali Japonec, ki se jaka radi kopljije, gredo rajai v javne kopalnice. Ko si Kitajec želi kopel, se navadno poslužuje velike lončene kadi, zvane "sučau."

Imamo petero sanitarnih pravil, ki jih vsakdo pozna, proti katerim pa se vendarle tolkokrat pregrešujemo, da je vredno ponoviti jih. Iste so:

1. Drži telo snažno potom počisti kopel z vodo in milom.

2. Umij roke z vodo in milom po vsaki rabi straniča in vedno, predno kaj ješ.

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.61%; solventnost mladinskega oddelka znaša 135.42%.

Od ustanovitve do 1. aprila 1927, znaša skupna izplačana podpora \$2,940,795.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 1054 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.

II. podpred. MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomožni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Biografik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2618 W. St. Clair St. Indiana-polis, Ind.

Vrbovni zdravnik: DR. JOS. V. GRAHEK, R 303 American State Bank Bldg., 600 Grant St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNÍ ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

LOUIS ZELEZNICKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

FRANK FRANCICH, 5405 National Ave., West Allis, Wis.

MIHAEL HOCHVAR, R. F. D. 2, Box 59, Bridgeport, Ohio.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 9511 Ewing Ave. So., Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:

FRANK OPEKA SR., 26 - 10th St., North Chicago, Ill.

FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.

JOHN ZULICH, 15303 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.

JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

MATT BROZENIC, 121-44th St., Pittsburgh, Pa.

RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkinsburgh, Pa.

UREDNIK IN UPRAVNÍK "GLASILA":

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve, tukaj očeve se Jednote, naj se pošljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna narnanila, oglase in naročino pa na "GLASILLO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

Finančno poročilo K. S. K. J. za mesec marc 1927.
Assessment št. 3-27.

Dr. št.	Plačali na ases. 3-27. Smrtnine, Poškodnine, Centr. podp. Onem. podp.
1.	\$ 588.20
2.	914.33
3.	245.11
4.	288.88
5.	308.76
6.	992.61
7.	990.46
8.	203.41
9.	29.10
10.	178.36
11.	421.23
12.	94.80
13.	374.69
14.	142.20
15.	47.06
16.	252.90
17.	185.51
18.	236.32
19.	6.70
20.	891.46
21.	949.00
22.	121.49
23.	208.54
24.	32.28
25.	163.09
26.	345.01
27.	233.04
28.	527.88
29.	185.72
30.	368.10
31.	134.69
32.	108.63
33.	777.52
34.	102.52
35.	473.28
36.	397.23
37.	210.12
38.	497.95
39.	288.73
40.	146.70
41.	634.80
42.	92.02
43.	218.84
44.	533.29
45.	318.39
46.	318.58
47.	67.45
48.	154.23
49.	294.80
50.	48.37
51.	139.52
52.	276.68
53.	482.62
54.	147.53
55.	150.88
56.	407.93
57.	324.75
58.	37.55
59.	214.79
60.	161.07
61.	169.02
62.	112.92
63.	72.13
64.	174.56
65.	183.12
66.	497.39
67.	80.58
68.	160.21
69.	71.73
70.	94.71
71.	286.35
72.	352.28
73.	246.69
74.	83.03
75.	339.04
76.	110.78
77.	293.45
78.	283.02
79.	157.90
80.	150.10
81.	198.64
82.	33.21
83.	80.21
84.	409.32
85.	53.42
86.	73.02
87.	199.60
88.	14.29
89.	26.18
90.	235.47
91.	91.64
92.	14.29
93.	250.74
94.	153.33
95.	48.97
96.	140.46
97.	201.87
98.	142.56
99.	32.02
100.	\$ 50.00
101.	\$ 100.00
102.	\$ 550.00
103.	\$ 100.00
104.	\$ 100.00
105.	\$ 100.00
106.	\$ 100.00
107.	\$ 100.00
108.	\$ 100.00
109.	\$ 100.00
110.	\$ 100.00
111.	\$ 100.00
112.	\$ 100.00
113.	\$ 375.00
114.	\$ 200.00
115.	\$ 100.00
116.	\$ 131.00
117.	\$ 64.00
118.	\$ 14.00
119.	\$ 32.90

143.	57.91
144.	300.19
145.	139.08
146.	447.54
147.	105.45
148.	239.46
149.	260.07
150.	261.52
151.	133.00
152.	191.75
153.	25.59
154.	\$ 1,000.00
155.	201.13
156.	36.35
157.	68.12
158.	87.40
159.	847.71
160.	834.74
161.	247.15
162.	145.63
163.	67.67
164.	18.23
165.	254.88
166.	59.10
167.	53.27
168.	112.95
169.	220.38
170.	60.53
171.	31.30
172.	76.95
173.	16.72
174.	118.10
175.	146.63
176.	29.85
177.	55.02
178.	52.77
179.	62.66
180.	12.04
181.	35.40
182.	39.95
183.	106.13
184.	47.61
185.	90.08
186.	219.01
187.	152.77
188.	143.29
189.	54.15
190.	39.50
191.	113.81
192.	46.38
193.	86.73
194.	113.81
195.	12.80
196.	44.22
197.	33.99
198.	32.66
199.	13.93
200.	15.82
201.	38.70
202.	59.61
203.	13.43
204.	41.83
205.	195.98
206.	37.24
207.	91.52
208.	12.80
209.	24.51
210.	44.22
211.	33.99
212.	38.52
213.	26.14
214.	41.83
215.	52.00
216.	87.59
217.	17.83
218.	19.79
219.	29.85
220.	17.03
	\$ 35,326.06
	\$ 15,050.00
	\$ 6,025.00
	\$ 3,478.50
	\$ 750.00
	\$ 1,636,268.85
	\$ 35,326.06
	3,142.19
	7,080.00
	25.00
	1,310.00
	120.00
	800.00
	\$ 47,803.25
	\$ 1,684,072.10
	\$ 15,050.00
	6,025.00
	3,478.50
	750.00
	4,374.80
	\$ 29,678.30
	\$ 1,654,393.80
	JOSIP ZALAR, gl. tajnik.
	Finančno poročilo mlad. oddelka K. S. S. J.
	ZA MESEC MARC 1927.
Dr. št.	Plačana svota
1.	\$ 47.55
2.	62.55
3.	9.30
4.	8.55
5.	7.05
6.	60.60
7.	60.70
8.	12.00
9.	9.60
10.	2.35
11.	3.45
12.	7.05
13.	10.35
14.	2.70
15.	.60
16.	12.45
17.	5.40
18.	5.85
19.	10.10
20.	<td

Short Biographical Sketches

of Missionaries who have labored amongst the Indians of the Northwest.

REV. LAURENCE LAUTIŽAR
His Short Missionary Career
And Sad Death.

Bishop Baraga consented to give Father Lautižar the "exeat" from his diocese and he was received by the Very Rev. Administrator of St. Paul diocese, the Episcopal See having become vacant by the death of Rt. Rev. Joseph Cretin on February 22nd, 1857. Traveling by way of Milwaukee, Prairie du Chien, and St. Paul, from St. Paul to Crow Wing, a distance of 160 miles, he traveled by stage. He was welcomed with open arms by good Father Pirc. The latter was as poor "as a church mouse," he had not a cent of money, but, fortunately, Father Lautižar had eighty dollars left after paying his traveling expenses. This sum of money was truly a God-send for the intended missionary trip to Red Lake, where Father Lautižar was to be stationed in the very heart of paganism.

With the money brought by Father Lautižar the necessary outfit for the intended journey was procured. This outfit consisted of a couple of large tents for the missionaries and their Indian guides and carriers, cooking utensils, flour, pork and tea, besides the necessary church vestments, missal, chalice, etc. Moreover, some of the money was used for paying the Indians and half-breeds who were to act as guides and carriers. All being duly prepared, the missionaries and their Indian companions set out from Crow Wing on foot.

We do not know the exact distance from Crow Wing to Red Lake, but looking at the map of Minnesota we should judge it to be about 250 miles, perhaps more, by the way the missionaries had to travel on a zig-zag Indian trail, around swamps and lakes and hills. They arrived at Red Lake on the 14th of August, after many hardships and sufferings, of which not the least was the torment endured day and night from clouds of mosquitoes which infest the woods and swamps and drive the poor traveler almost mad. Well does the writer remember his trip of seven miles through a Minnesota forest, or rather swamp, on his way to an Indian village. To walk was out of question; had he done so the hungry, bloodthirsty mosquitoes would have eaten him alive. So he had to run, as fast as his legs could carry him, through thick and thin, through mud and slush, knocking incessantly right and left with a large handful of leaves and branches to keep the pests from flying in to his eyes and mouth and nose. Even then, after all his exertions, after battling with the foe for almost two hours, his neck and wrists were all red and swollen from mosquito bites. We can then imagine what the poor missionaries must have endured on their long trip to the Indian country. We verily believe there are more mosquitoes in one township of Northern Minnesota than in the whole state of Missouri.

On the 15th of August, the feast of the Assumption of the Blessed Virgin Mary, the missionaries offered up the holy Sacrifice of the Mass on the shores of Red Lake. After a stay of six weeks, Father Pirc returned to Crow Wing, leaving Lautižar to work at Red Lake. The latter stopped with a French half-breed by the name of Pierrish, which in the Chippewa language is the word for Peter, and would mean: Bad Peter. He was very kind

to Father Lautižar, who made his home with him and used his house as a chapel. The good missionary was assiduous in giving instructions to both Catholics and pagans.

At his arrival he found but ten half-breed Catholic families on the reservation. They had been baptized many years ago by Bishop Baraga at Lake Superior, but had forgotten almost everything about religion. The Indians liked the young, warm-hearted, zealous missionary and listened eagerly to his instructions. In a short time he had converted several Indians and half-breeds.

But his missionary labors came to a short and sad end. At the invitation of some Indians living on the other side of the lake, he went to see and instruct them on December 3rd, 1858. When he got through, he started to return, although it was toward evening and a fearful blizzard was raging. The poor Father became blinded by the flying snow and sleet, so that he could not see whither he was going.

Moreover, he was too thinly clad for the rigorous cold of a Minnesota winter. After wandering about on the open lake in the dark night and blinding storm he finally succumbed to the cold. His legs froze and so he could no longer walk. After crawling around for some time on the ice, he finally lay down and died.

Like St. Francis Xavier, whose death occurred on the 3rd of December, in the greatest poverty, misery and abandonment, so Father Lautižar likewise died in darkness, misery and cold, without the consolations of religion in his last hour. We can imagine the sufferings and agony of the poor Father dying all alone in that dark night out on the lake. But we may be sure that he made good use of his last moments to prepare for death, offering the sacrifice of his young life to God for the salvation of the poor Indians, for whose sake he had left Fatherland and parents to perish in trying to bring them to God.

There was great lamentation and sadness when, next morning, they found their dear Father dead, frozen, out on the lake, not far from the place on the shore where the mission house stood. After some days the good Indians decided to take the corpse to Crow Wing for burial. The only conveyance they had was a dog-train, on which they tied the box or coffin containing the Father's mortal remains.

When they arrived at Crow Wing it was about Christmas — a sad Christmas indeed for poor Father Pirc, who had thus suddenly lost his dear reverend assistant and friend. His only consolation was that, the deceased having ended his pious and self-sacrificing life in the service of God, and working for the poor Indians, his soul was happy in heaven, praying for the conversion of his poor people. He was buried at Crow Wing on December 26th, 1858, in the cemetery adjoining the church. A wooden Cross was put on his grave.

Writing to his reverend friend, Dean S. Wilfan, at Novomesto, Slovenia, about Father Lautižar's untimely death, Father Pirc says:

"I have to inform you, most sorrowfully, that the learned and pious Lawrence Lautižar is no more. He entered a better life because the world was not worthy of him. On the day of St. Stephen I solemnly buried him in Crow Wing. He froze to death while coming from his mission. Undoubtedly he is one of the many saints in heaven. He offered to God the great gift of self-denial in choosing to leave Bishop Baraga in order to go into the

wilderness after poor Indians. He left his dear mother, relatives and many friends to increase his merits before God.

"In Arbre Croche he did much good during his three years' stay there. All praised him for his great piety and many virtues which adorned him so abundantly. That mission was too small for his Apostolic zeal and for this reason he wrote to me. I was very glad to get him. Being one in mind and soul with me, strong and always ready to work, we started on foot from Crow Wing for the upper country along the Mississippi. After a journey of three days, amid great hardships, we came to Leech Lake, Ga-Sagaswadijimekag, where 1,400 Indians awaited us. We remained eight days with them, preached to them, and cured the sick with my homeopathic medicines. They listened with great attention to us and many assured us that they would become converts. Their chiefs promised to do all they could for us, if we would but stay with them.

"We walked four days more and finally reached my last station — Red Lake. Here we found ten families of half-breeds; some of them had been converted by Bishop Baraga. We gave instructions to the Indians for six weeks and baptized many of them. Our dear Lawrence understood my way of acting with the Indians admirably and he preached in the Indian language in such an humble and undear tone that I could not help admiring him. He was dear to all.

"The holy season (of Advent and Christmas) was approaching and duty called me to the whites to give them an opportunity to receive the holy sacraments. I gave to my assistant the choice either to stay at Red Lake, or go to some other mission during winter, or go with me to Crow Wing and stay with me there. He preferred to stay at Red Lake that he might do more good. I did not oppose him. At the same time I gave him the good advice not to leave home and go to some far-off mission during winter.

"At last we sadly parted and I went to Crow Wing. I was just with the French at Belle Prairie when I received the dispatch with the sad news that my dear assistant had been found frozen on Red Lake. Immediately I took the proper steps to have his precious remains brought to Crow Wing for burial. His sudden death has brought the deepest sorrow to my heart and I have shed many tears. The thought that he is certainly of the number of those who pray before the throne of God for the poor Indian missionaries and their flocks has consoled me for a moment.

"He had been told that on the other side of the frozen lake there were a large number of natives who wanted to see him. He started on foot, alone, and never thinking of any impending danger. As he was returning home, toward the evening, the bitter north wind was blowing hard; the messenger of Christ was to be the victim. Thus his pure soul went amid prayer and suffering to heaven. Not only in Red Lake, but also in Crow Wing, the Christians and savages mourned the death of their beloved priest for many days.

"As to me, nothing can replace the loss of him and my soul is in the greatest sorrow, though he died a happy death. I have planted on the grave of my dear friend a white Cross which, though wooden, is blessed and moistened with my tears. It will stand till I will be able to procure a more respectable monument for the

eternal remembrance of my dear missionary companion."

The venerable missionary composed a poem in the Slovenian language, in which he describes the great virtues and noble qualities of the lamented Father. Some years ago his remains were taken to Duluth, Minn., and buried in the cemetery lot reserved for deceased priests.

The End.

Čas, potrežljivost in delavnost premagajo vse.

Ko človek razvidi, da se mu nudi kaka lepa priložnost, naj se iste hitro oprime.

Meja med smehom in solzo je ozka.

Nekaterje ženske govorijo rade brez pomisleka; redko pa mislijo, ne da bi govorile.

POSEBNA RAZPRODAJA

Radi prevelike zaloge in pomanjkanja prostora sem prisiljen razprodati vse sledeče pomladansko blago po skrajno znižanih cenah.

VSE NAJNOVEJŠE SVILENE OBLEKE ZA ŽENE IN DEKLETA, ŠT. 16 DO 52.

Obleke vredne \$ 5.75 do \$ 6.50, sedaj samo	\$ 4.50
Obleke vredne \$10.00 do \$12.00, sedaj samo	\$ 8.50
Obleke vredne \$15.95 do \$17.00, sedaj samo	\$12.95
Obleke vredne \$19.95 do \$30.00, sedaj samo	\$15.95

Torej najboljšo obleko dobite sedaj pri nas za samo \$15.95

NAJFINEJŠE SUKNJE ZA ŽENE IN DEKLETA, ŠT. 15 DO 51

Spomladanske suknje, vredne \$19.50, sedaj samo	\$16.50
Spomladanske suknje, vredne \$25.00, sedaj samo	\$19.95
Spomladanske suknje, vredne \$35.00, sedaj samo	\$25.00
Spomladanske suknje, vredne \$40.00, sedaj samo	\$29.95
Spomladanske suknje, vredne \$45.00, sedaj samo	\$35.00
Spomladanske suknje, vredne \$50.00, sedaj samo	\$39.50

VSE SPOMLADANSKE KLOBUKE IN SLAMNIKE ZA ŽENE, DEKLETA IN DEKLICE DOBJITE SEDAJ PRI NAS PO POSEBNO ZNIŽANIH CENAH

150 ženskih pralnih oblek, jake pripravnih za dom, vse stalne barve in vse velikosti, vredne \$1.50, sedaj samo	\$1.00
Za obilen obisk se vam vsem najtopljeje priporočam posebno pa tistim Slovencem in Slovenkam, kateri se niso nikdar bili v naši trgovini.	\$1.00

NADALJE DOBJITE 10% NA VSEM DRUGEM BLAGU V ZALOGI

Mi ne kupujemo blago, katero je posebno poceni ali slabo narejeno za razprodaje in podzemski trgovine, takozvane (basement stores). Naše blago je samo prve vrste, moderno, zanesljivo in trpežno.

Za obilen obisk se vam vsem najtopljeje priporočam posebno pa tistim Slovencem in Slovenkam, kateri se niso nikdar bili v naši trgovini.

Benno B. Leustig

6424 St. Clair Ave.
NASPROTI SLOV. NAROD. DOMA
CLEVELAND, O.

NAZNANILLO IN ZAHVALA

V nepopisni žalosti naznanjam tužno vest o smrti moje ljubljene soproge

Mary Skul

katero je Bog poklical iz te doline solz dne 29. marca v boljšo, večno domovino v njeni najlepši starosti 23. let. Pogreb se je vršil iz hiše žalosti dne 2. aprila v cerkev sv. Jožefa, od tam pa na slovensko pokopališče sv. Jožefa. Sv. maša zadušnico so opravili domaci g. župnik Rev. J. Plešnik, Ranjka zapušča mene, žalujecoga soproga in sinčka, sfurega in mesec dni, oceta in mater Martin in Katarina Plut, dva brata in dve sestre, dve tete, Mrs. Mary Gaspich in Mrs. Ana Golobit, v dva strica Mr. George Plut in Mr. John Butala.

Dolžnost me veže, da se prav iz srca zahvalim vsem darovalcem cvetic in vsem onim, ki so naročili sv. maše in sicer: Mr. in Mrs. Matt Golobit, družini Gaspich, družini George Plut, družini Frank Skul Sr., Louis Planinc, družini Peter Musich, druž. Lewandowski, druž. Frank Russ Sr., Henry Plut, druž. Schmidberger, Mr. in Mrs. Frank Skul Jr., Boston Store Friends, druž. Ivančič, druž. Jos. Rakar, Jolly Boys Club, Mr. in Mrs. Albin Jurčič, druž. J. Umek, druž. Fr. Moškrat, Mr. in Mrs. Martin Jurčič Jr., druž. Martin Jurčič Sr., druž. Anton Dornik, Mr. in Mrs. Anton Umek, druž. Aleš Plut, From Friends, Miss Harriet Stukel, druž. Valentine Ambrose, Mr. in Mrs. Gregor Cesar, Mr. Michael Cesar, Mr. in Mrs. Joseph Jurčič, Mr. Frank Zubkar, Mrs. Augustij z družino, Frank Skul z družino in So. Chicago, Mr. Anton Ukvich iz So. Chicago.

Dalje se vsem prisreno zahvaljujem za darovane vence in rože: Martin in Katarina Plut, starši pokojnike, druž. Frank Skul Sr., Mr. John Butala, Boys from Machine Shop, Jolly Boys Club, Scott St. Goodfellowship Club, Mr. in Mrs. Zobel, družni Mrs. Butcher, My Store, druž. Joe Verbič, druž. Ms. in Mrs. Fr. Rus Jr., Jackson Clothes Shop, From Friends of Mrs. Butcher.

Dalje se iz srca zahvalim našemu čast. g. župniku Father Plešniku, ki so jo pršili tolazin in ji podelili sv. popotnico za umrajoče; hvala lepa vsem onim, ki so jo prišli kopriti na mrtvjaškem odru in ki so jo spremili k zadnjemu počitku. Zahvaljujem se tudi ceni. dr. sv. Franciška Sal. št. 29, kamor je pokojnica spadala, za oskrbo pogreba; hvala tudi pogrebnu zavodu Nemčič in Sin.

Ti pa ljuba in nepozabljena draga mi soproga, ozir. mati, hči in sestra, počivaj v miru božjem in večna luč naj ti sveti!

Zalujeci ostali:
Anton Skul, soprog, Anton Jr. sinček, starši, bratje in sestre, Joliet, Ill. dne 20. aprila 1927.

NAZNANILLO IN ZAHVALA.

Tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom in znancem, da je dne 7. februar umrl moj ljubljeni soprog, ozir. oče

Math Ujcich

v starosti 50 let. Pogreb se je vršil dne 11. februar iz slovenske cerkve v West Allis s sv. maše zadušnico.

Pokojnik je bil rojen leta 1876 v naselju Velike Mune, Istra (Primorsko). V Ameriki je živel 17 let. Tukaj zapušča mene, žalujecoga soproga, dva sina v starosti 4, 18 let in dva brata: Josipa in Johna; v starem kraju pa mater, brata in sestro.

Tem potom se prav lepo zahvaljujem vsem sorodnikom in znancem, ki ste me tolazili in teh težkih urah in mi stali na strani. Posebno lepa hvala družini John Ujcich, druž. Butkovič, Ivančič, Gatkovič, Frank Mersvik, Thos. Mersvik, Mrs. Rupena za darovane vence. Lepa hvala tudi dr. sv. Jožefu št. 103 KSKJ, katerega član je bil pokojni za darovani venci in tako veliko udeležbo pri pogrebu. Torej se enkrat lepo hvala vsem skupaj!

Tebi, nepozabni mi soprog in oče, naj bo lahka tuja ameriška zemlja! Večna luč naj Ti sveti! Počivaj v miru dokler se ne snidemo zopet tamkaj nad zvezdami!

Zalujeci ostali:
MARIJA UJCICH, soproga,
JOSIP, TONY, sinova.

Wauwatosa, Wis., 18. aprila, 1927.

Agitirajte za K. S. K. Jednoto!

Kako vesela bo vaša mati!

Ce ji prihodnjo nedeljo, na Materin dan izročite lep šopek svežih cvetlic! Pri nas dobite najlepše rože vs

For the use of English
speaking members of
K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan. Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Official notices, Sporting
and Social news and
other features

MAY 8, MOTHER'S DAY

We remember Mother: "There is no velvet so soft as a mother's lap, no rose so lovely as her smile, no path so flowery as that imprinted with her footsteps." These words spoken by Bishop Thompson, express the feeling of universal human nature. Men and women frequently forget each other, but every body remembers mother.

Nature has set the mother upon such a pinnacle, that our infant eyes and arms are first uplifted to it; we cling to it in manhood; we almost worship it in old age.

The Divinity of Infancy. The mother takes man's whole nature under her control. She is the "Divinity of Infancy." Her smile is the sunshine, her words the mildest law of childhood, until sin and the world have steeled the heart.

Mother's Influence. So intense is the power of motherhood, that the mere remembrance of a praying mother's hand laid on the head of infancy, has held back many a son from guilty acts when passion had grown strong.

The Hand that Rocks the Cradle Rules the World. Every woman in becoming a mother takes a higher place in the scale of being. A most important work is allotted her in the economy of nations. Mothers constitute the only universal agent of civilization. Nature has placed in her hands both infancy and youth. The vital interests of America hang largely upon the influence of mothers. We say "largely," because we would not fail to give proper credit to other influences. The many schools are the great assimilative force of the nation. But even back of the public schools is the mother's influence.

Home, Mother's Empire. The queen that sits upon the throne of home, crowned and sceptered as none other ever can be, is — mother. Her enthronement is complete, her reign unrivaled, and the moral issues of her empire are eternal. "Her children rise up and call her blessed."

Rebellious at times, as the subjects of her government may be, she rules them with marvelous patience, winning tenderness and undying love. She so presents and exemplifies divine truth, that it reproduces itself in the happiest development of childhood — character and life.

Her memory is sacred while she lives and becomes a perpetual inspiration, even when the bright flowers bloom above her sleeping dust. She is the incarnation of goodness to the child, and hence her unlimited power.

Napoleon cherished a high conception of a mother's power, and believed that the mothers of the land could shape the destinies of his beloved France. Hence he said in his sententious, laconic style: "The great need of France is mothers."

Remember your mother on Mother's Day!

FLOWERS FOR MOTHER

Ella Grant Wilson

Let every heart today remember mother,

The sweetest word yet framed by human tongue,

A truer lover yet than any other

Beneath the skies, since this old world was young,

The fondest memories of our hearts enshrine her,

Her breast, our fount of life, our couch of state,

Ah! if today our arms may not entwine her,

We still may wear a flower for mother's sake.

Though far from mother's arms you may have wandered,

Yes! though the skies have curtained her from view,

Let not her wealth of love be thankless squandered:

Her fonded, latest prayer was still for you.

So if today a flower you may not send her,

Token of love, her joy consummate.

Let memory still this loyalty extend her,

And wear a flower today for mother's sake.

WHY NOT?

1. Why not call on that old friend you have not seen for several weeks?

2. Why not smile when you pay your gas bill? It won't cost any more.

3. Why not do your part in establishing justice among men? Laws alone cannot do it, unless there is love between men themselves.

4. Why not read one good book a week? The exclusive newspaper habit robs mentality of its digestion.

5. Why not overcome that old habit of fault-finding? You may be losing your friends on account of it.

6. Why not talk about something besides the weather and your neighbors? Rest your brain on the outside of it.

7. Why not be more careful about your children's habits?

The Church cannot do it for you.

8. Why not bless God for the food on your table this noon?

The high cost of living is not His fault.

9. Why not live today so that you will not be ashamed tomorrow?

10. Why not join our K. S. K. Jednota?

ORGANIZE TEAMS our young people that the K. S. Large Turnout Initial Practice. K. J. is not the only Slovenian organization boasting of athletic teams. Others are active, also.

However, every K. S. K. J. should strive to help make the K. S. K. J. the outstanding Union in regard to athletics. Remember, our Union was the first Slovenian Fraternal organization to promote athletics on a comparatively large scale.

We publish the news of this organization, in order to notify

ABOUT TRAVELLING EXPENSES

Dear Fellow-members:

It seems to be best to arrange a two-game series, a home and home engagement, with whatever team you play. In that case each team would pay its own traveling expenses, and then also each team would try to make as much as possible on its home games to have money on hand for its road games. I do not think it will always be safe to depend on the gate receipts to pay the traveling expenses of the visiting team. The above mentioned seems better, each team to manage all its finance and pay its own expenses. In a home and home series this ought to be fair enough, there may be exceptions.

Now for a suggestion. Take the Middle West, for instance, Joliet, Chicago, Waukegan and Sheboygan have teams, add to this Milwaukee and South Chicago and any other teams that may organize in this district. Supposing each one of these six or seven teams plays each other twice, if they win a game a piece from each other, then nothing will be decided, unless they play a third game. Why not band this district into a league, and do the same with other districts that have five, six or more teams? All that would be necessary would be for each team to play a home and home series with each team in their group. The teams would arrange these games among themselves. Then we would give them a regular league standing after each game played. The team winning the greatest number of games in that district would then be the champs of that territory. What do you say Chicago, Waukegan, Sheboygan and all others, where ever you may be? Perhaps some of you have something better in mind, let us know about it.

Sincerely yours,
Rev. M. J. Butala,
Joliet, Ill.

NOTICE

All girls, members of our Sacred Heart of Mary Society, No. 111, Barberton, O., are hereby invited and urged to attend a meeting which will be held May 9th at 7 P. M., at my residence, 231 Moore St. The purpose of this gathering pertains to the program of the 20th anniversary celebration of our society. This celebration will take place the last Sunday of May (May 29th).

Girls! It is your sacred duty to help us out as much as possible at this solemn occasion. As all the arrangements pertaining to this coming celebration are in progress and, as we are expecting a big crowd, it is your obligation to do your share and duty. Come to this meeting all, without any excuse!

Cordially yours,
Jennie Ozbolt,
Secretary Arrangement Committee.

Not even a school teacher notices bad grammar in a compliment.

Men who say nothing do not necessarily have the wood-sawing habit.

FOREST CITY, PA.

Bethlehem, Pa. — Dear Editor: I wish to express my thanks to Brother John Cherny Jr., President of St. Joseph's Lodge No. 12 of Forest City, Pa., for commanding me on my article of a few weeks ago.

As I have promised in my previous article that I would write about some of the places in this part of the country, having Slovenian people and members of the K. S. K. J., residing there, I will describe briefly as possible the town of Forest City, Pa., and its surrounding country.

Forest City is located in the northeastern corner of the state of Pennsylvania, not far from the states of New York and New Jersey. Its chief industry is mining of anthracite coal and farming. It has a population of about 7,000 souls and including the towns of Vandling and Browndale, about 10,000 people. The reason for mentioning these towns is that a number of Slovenian people, who are members of St. Joseph's parish of Forest City, live there. There are three K. S. K. J. lodges, with a total membership of 701 members in senior department and about 470 in juvenile department. The lodges in that town are pretty active, even though they are very seldom heard of, but they are always doing something for the good of our organization. I think, they have done well in the past, to increase the membership of the K. S. K. J., to its present standard. And to think they have organized a club for the younger members, so that they may take a better interest in the K. S. K. J., pleases me very much.

We can boast of having some of the Supreme officers of the K. S. K. J. in our lodge at some time or other. Brother Zalar, our Supreme Secretary was a resident of Forest City and is yet well known and thought of by almost everyone in this town, even though he has left us a good many years ago.

Brother John Deelman, who still resides there, is another Supreme Officer.

And Forest City can boast of many other interesting facts not connected with the K. S. K. J., for instance: Mr. Pat O'Malley, the great movie star, was born and spent his boyhood days there, working in and around the coal mines. Also we have Mr. Rothafel (Roxie of the Radio World) got his start there by connecting an old time dance hall into one of the first movie houses in this country. Mr. Rothafel is now owner and manager of the world's largest moving picture theater in the world's largest city New York. And in Forest City lives Mr. Muhič, the only Slovenian man, who signs his name on U. S. currency bills, as he is Treasurer of one of the banks in that town.

And in the next few years, I am sure Forest City and its vicinity will be heard of more than to the present time, as it is an ideal place for the generating of electric power by utilizing the water power available in that part of the country, which is at present only known and realized by the engineering ability of this people.

I could write more about Forest City and its surround-

BRIDGEPORT WINS

Burke Stars Against Tobacco Men

The K. S. K. J. team, of Bridgeport defeated the fast Mail Pouch nine of South Wheeling, in a fast game, 9 to 4, at Boydsville, Sunday, April 24th. The game was marred by errors on the part of the Mail Pouch team who cracked in the sixth inning. The teams made five errors. Burke had thirteen strikeouts.

K. S. K. J. A. R. H. O. A.
Rosko,if 5 1 1 1 0
Kasik,ss 4 1 0 0 4
Gorenec,cf 4 0 0 0 0
S.Kovac,2b 2 0 1 0 0
Gricher,2b 2 1 1 2 0
A.Kovac,1b 3 1 1 10 1
Ehigh,rf 4 1 1 1 2
Burke,p 4 2 0 0 0
Klan,3b 4 1 1 0 1
Tokosh,c 4 1 2 13 1
Totals 26 9 9 27 9
Mail Pouch A.R.H.O.A.
Rose,2b 5 1 2 1 2
Blum,cf 5 1 0 3 0
Donavan,c 4 1 1 2 1
Bucca,3b 4 1 1 2 3
Davis,ss 4 0 2 0 2
Tappe,1b 4 0 0 13 0
Edwards,if 4 0 1 3 0
Gonders,rf 3 0 0 2 0
Schewinski,p 4 0 1 1 3
Totals 37 4 8 27 10
K. S. K. J. 0 0 0 0 0 27 x 9
Mail P. 0 0 0 0 4 0 0 4

Errors — Kasik, S. Kovac, Two-base hits—A. Kovac, Schewinski. Three-base hit—Rosko. Rose, Bucca, Davis, Tappe, 2. Blum, cf. Sacrifice hits—S. Kovac. Stolen bases—Bucca, Gorenec, Tokosh. Left on bases—K. S. K. J. 9; Mail Pouch, 8. Struck out—By Burke, 13; by Schewinski, 3. Base on balls—Off Burke, 1; Schewinski, 2. Hit batsman—Shewinski, 2.

Chicago, Ill. — Anthony Bogolin Jr. underwent an operation the previous week. We all wish him a speedy recovery.

Frank Banich Jr. organized an indoor team which will operate under the name of Banich Boosters.

A week ago last Saturday the St. Stephen's Bowling League and their lady friends (female bowling boosters) gave Father Dominic OFM. a little gift as a token of gratitude for all that the Rev. Father has already done for the younger generation. Father thanked all who were present and helped make the evening a success. After the refreshments were served, for which we must thank our girls, we danced to the rhythm of a squeeze box, played by Joseph Osterman.

Can you imagine it? Even Joseph Zabkar was dancing. That was something that hardly anyone can remember of ever seeing.

Who wants to play checkers? We have a wonderful checker player in our midst, here in Chicago. He even beat me. The hero is no other than Johnny Bogolin.

On Sunday April the 24th the Holy Name Juniors of Chicago were to have a bowling match with the Holy Name of Waukegan, but the Waukegan

team failed to show up. They sent a telegram instead, but I guess they could not very well play with that. The above two teams met three times already and as I heard, the Waukegan team was beaten two of three games played. Three cheers for Chicago. Of course, they have w-e, I mean coffee in Waukegan, also.

Last Sunday we watched Frank Banich Jr., try to stretch his Ford Coupe into a Sedan. He piled five inside of the car, but inspite of all effort, it remained a coupe.

With thanks and best wishes to all, I am yours fraternally,

Rudolph Krasovec,

member St. Joseph's Lodge,

No. 12.

More next time.

WHAT DO YOU KNOW?

ABOUT K. S. K. J.

Answers to Last Week's Questions.

1. \$2,940,798.

2. 49.

3. Mrs. Mary Prisland of Sheboygan, Wis.

4. Two. Mrs. Mary Champa,

Second Vice President and Mrs.

Louise Likovich, member of Auditing Committee.

5. St. Francis, No. 29, Joliet,

Ill., 612 members.

6. St. Aloysius, No. 42, Steelton, Pa., 246 senior, 312 junior.

7. Illinois, 40; Pennsylvania,

29; Ohio, 21.

8. St. Joseph, 27.

9. Priests, 40; physicians, 13,

Lawyers, 5.

10. Brother J. R. Sterbentz,

70 years.

11. Brother John Grahek,

Supreme Treasurer, 25 years,

and Brother Joseph Zalar, Su-

preme Secretary, 19 years.

12. June 1st, 1916.

13. 243.

14. 13 (Not authentic).

15. Brother Anton Grdina,

present Supreme President.

—

BEAUTIFUL THINGS

